

מת (חיפה) 7071-06-25 - מדינת ישראל נ' אדהם(פריד) היבה (עציר) 2. מוחמד עכריה (עציר)

פלילי - חוק העונשין - עבירות סחיטה באיומים

סדר דין פלילי - מעצרים

var MareMakom = "מת (חיפה) 7071-06-25 - מדינת ישראל נ' אדהם(פריד) היבה (עציר) 2. מוחמד עכריה (עציר), תק-של 2025(3), (25/08/2025)49348";p.IDHidden{display:none ;

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 7071-06-25 מדינת ישראל נ' היבה(עציר) ואח'
תיק חיצוני: פמ"ח 2200/25

בפני כב' השופטת הבכירה טל תדמור-זמיר

מבקשת
נגד
מדינת ישראל

משיבים
1. אדהם(פריד) היבה (עציר) 2. מוחמד עכריה (עציר)

החלטה בעניינו של המשיב 2

עניינה של החלטה זו - בקשה להורות על מעצרו של המשיב 2 עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, בגין עבירה של סחיטה באיומים, שאותה נטען כי ביצע, לכאורה, יחד עם אחר.

השתלשלות ההליכים עד כה

1. ביום 4.6.25 הוגש כנגד המשיבים כתב אישום שמייחס להם עבירה של סחיטה באיומים בצוותא. **לפי עובדות כתב האישום**, בין המשיבים ובין המתלונן קיימת היכרות וביום 26.4.25, על רקע חוב של בנו של המתלונן לאדם אחר, המשיבים קשרו קשר לסחוט את המתלונן. בהמשך, החל מיום 27.4.25, המשיבים דרשו מהמתלונן להעביר לידיהם סכומי כסף, תוך איום לפגוע בו ובבני משפחתו. כתב האישום מלמד כי ביום 26.4.25 התקשר המשיב 1 למתלונן, ציין כי הוא שותף של בעל החוב ודרש ₪ 24,000 באומרו שאם לא ישלם, הוא ידע איך להוציא ממנו את הכסף. ביום 8.5.25

עמוד 1

המשיב 1 שוב התקשר למתלונן ולאחר שהמתלונן לא ענה לשיחה, המשיב 2 התקשר למתלונן 6 פעמים באמצעות ישומון "ווטצאפ" ציין כי הוא שותף של בעל החוב, כי בנו של המתלונן קיבל מהם 35,000 ₪, ודרש מהמתלונן 35,000 ₪, באומרו: "אני אזיין אותך... אם לא תשלם את הכסף, אני אהרוג אותך, בוא אני אראה לך מה זה". בנוסף, שלח המשיב הודעת טקסט למתלונן שבה נכתב "יש על הבן שלך 35,000 ₪".

2. ביום 16.6.25 נקבע בעניינו של משיב 1 כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירה המיוחסת לו והתבקש בעניינו תסקיר מעצר. לאחר קבלת התסקיר, שלא המליץ על שחרורו של המשיב 1 ממעצר, בית המשפט (כבוד השופט שרמן) הורה על הסבת מעצרו של המשיב 1 למעצר בפיקוח אלקטרוני (החלטה מיום 20.7.25).

3. בדיון מיום 17.6.25 ב"כ המשיב 2 הצהיר כי הוא אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר וביקש למקד את הדיון בבחינת חלופת מעצר למשיב. בנסיבות, התבקש תסקיר מעצר גם בעניינו של המשיב 2.

4. **תסקיר המעצר מיום 13.7.25** מלמד כי המשיב בן 33, טרם מעצרו לא עבד והתקיים מקצבת נכות. עוד עולה מהתסקיר כי המשיב התקשה לבחון את נסיבות מעצרו, שלל קשר למיוחס לו וטען כי אחרים השתמשו במכשיר הטלפון שלו ללא ידיעתו ומדובר במעצר שווא.

חרף עמדתו של המשיב, שירות המבחן התייחס לחלופת המעצר שהוצעה - מעצר בית בבית אמו של המשיב בכאבול, בפיקוחם של אחי המשיב ובן דודו. לאחר פגישה עם המפקחים המוצעים, שירות המבחן התרשם כי הם אמנם מבטאים רצון וכוחות לעמוד בדרישות תפקיד הפיקוח, ברם עולה רושם כי הם אינם אובייקטיביים, מונעים ממחויבות משפחתית ומגלים הזדהות יתר עם המשיב. צוין כי המפקחים המוצעים המעיטו מחומרת מעורבותו הפלילית של המשיב לאורך השנים, התקשו להעריך את הסיכון הנשקף ממנו ועלה ספק בדבר יכולתם להוות עבורו דמויות סמכותיות מציבות גבולות.

על רקע האמור, שירות המבחן לא המליץ על שחרורו של המשיב ממעצר.

5. בדיון מיום 15.7.25 ב"כ המשיב ביקש לבחון חלופה שונה מזו שהוצעה לשירות המבחן ובית המשפט נעתר לבקשה וביקש לשם כך תסקיר מעצר משלים. **בתסקיר המעצר המשלים מיום 27.7.25** צוין כי המפקחים החלופיים לא התייצבו לשתי פגישות שנקבעו להם בשירות המבחן ובנסיבות, שירות המבחן שב ונמנע מהמלצה על שחרורו של המשיב ממעצר.

6. בדיון מיום 4.8.25 ב"כ המשיב הציע חלופה נוספת, שלישית במספר, בעיר חיפה, ובפיקוח אלקטרוני. בית המשפט שוב נעתר לבקשה וביקש משירות המבחן לבחון את החלופה המוצעת.

בתסקיר המעצר מיום 19.8.25 צוין כי שירות המבחן נפגש עם המפקחים המוצעים - אמו של המשיב, אחיו (שכבר נבחן בעבר), קרוב משפחה של המשיב ומכר של המשפחה - והתרשם כי הם ממוקדים במסירת תיאורים חיוביים אודות המשיב, מזדהים עימו רגשית וניכר שהאם והאח נתונים במצוקה רגשית בשל מעצרו הממושך. המפקחים צמצמו מהבעייתיות בהתנהגותו של המשיב לאורך השנים, עד לכדי מתן לגיטימציה להתנהגותו והתקשו לזהות ולהעריך את הסיכון הפוטנציאלי הנשקף ממנו.

על רקע האמור, שירות המבחן העריך שהמפקחים יתקשו לצמצם את הסיכון הנשקף מהמשיב או למנוע הפרות של התנאים שיוטלו עליו ולא בא בהמלצה על שחרורו ממעצר.

תמצית טענות הצדדים

7. **ב"כ המשיב** לא התעלם מהערכת שירות המבחן ביחס למפקחים, ברם ביקש להשוות את תנאי מעצרו של המשיב לתנאי מעצרו של המשיב 1 - שמעצרו הוסב למעצר בפיקוח אלקטרוני, חרף קיומו של תסקיר שלילי בעניינו. עוד טען כי משפחת המשיב שכרה דירה מרוחקת, בעיר חיפה, במיוחד למטרה זו וכי חלופה זו, לצד איזוק אלקטרוני ומתן ערבויות בסכומים גבוהים, בשים לב לכך שעברו הפלילי ישן ומשקלו נמוך, מטילים את הכף אל עבר שחרורו של המשיב לחלופת המעצר המוצעת.

8. **ב"כ המבקשת** הפנתה לאמור בתסקירים, לרושם של שירות המבחן מהמשיב, להערכה כי מסוכנותו גבוהה ולהעדר המלצה על שחרור. עוד טענה כי קיים שוני בין המשיב ובין המשיב 1, הן ככל שהדברים נוגעים לקיומו של עבר פלילי והן נוכח גילם. סיכומם של דברים, ב"כ המבקשת ביקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

דין

9. הכלל הנוהג בעבירות של סחיטה באיומים הוא כי יש להורות על מעצר עד תום ההליכים, זאת נוכח המסוכנות המובנית הטמונה בעבירות אלה, והחשש הממשי לשיבוש מהלכי משפט הנלווה אליהן. עמדה זו באה לידי ביטוי בעקביות בפסיקת בית המשפט העליון (ראה בש"פ 859/22 **טנסקי נ' מדינת ישראל** (27.3.22); בש"פ 5709/23 **מדינת ישראל נ' אלסאנע** (9.8.23); בש"פ 9078/23 **מדינת ישראל נ' אשרף חלבי** (1.1.24)).

10. לצד האמור, יש לבחון את נסיבות ביצוע העבירה, שבמקרה דנן משוות לה חומרה יתירה. המשיבים קשרו קשר ביניהם לסחוט את המתלונן על רקע חוב של בנו לאדם אחר ובמסגרת הקשר המשיב 1 התקשר למתלונן וסחט אותו באיומים לפגוע בו ובבני משפחתו. לאחר שהמתלונן לא השיב לשיחה מהמשיב 1, נכנס המשיב 2 לתמונה. המשיב 2 התקשר למתלונן שש פעמים וסחט אותו, תוך שהוא מאיים עליו שיהרוג אותו אם לא ישלם. המשיב איים על המתלונן הן בכתב והן בעל פה, קרי, אין

מדובר בחלק שולי בביצוע העבירה.

11. לכך מצטרפים האמור בתסקירי המעצר והמלצתו השלילית של שירות המבחן.

התסקיר הראשון מלמד כי נסיבות חייו המורכבות של המשיב 2 טשטשו את הגבולות בין המותר והאסור, לא אפשרו לו לפתח יכולת לדחיית סיפוקים ולוויסות רגשי תקין והובילו להפגמת נורמות וערכים עברייניים. עוד עולה מהתסקיר כי גם סנקציות עונשיות קודמות והזדמנויות שיקומיות לא הביאו את המשיב לשינוי בדפוסי חשיבה, לא היה בהן כדי להרתיעו, ואף היום, כבעבר, המשיב שולל מעורבות בביצוע העבירה ומשליך את האחריות על גורמים חיצוניים. בנסיבות, ולאור שצוין לעיל ביחס למפקחים המוצעים, שירות המבחן העריך כי הם אינם יכולים לאיין את הסיכון הגבוה להישנות התנהגות פוגענית דומה ולהפרת תנאים מצד המשיב.

12. הלכה היא כי סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תיעשה רק במקרים חריגים, מטעמים כבדי משקל (בש"פ 1049/22 **מדינת ישראל נ' ביטון**, פסקה 18 (22.2.22); בש"פ 9078/23 **מדינת ישראל נ' אשרף חלבי** (1.1.24)) ובענייננו, לא מצאתי כי מתקיימים בעניינו של המשיב 2 טעמים כבדי משקל שיש בהם כדי לחרוג מהמלצת שירות המבחן.

13. אני ערה לחשיבות עקרון השוויון בין נאשמים שמצויים בהליכי מעצר ונטלו חלק דומה בביצוע העבירה, כמו גם לטענה כי הותרת המשיב 2 במעצר מאחורי סורג ובריה עלולה ליצור תחושה של אפליה בינו ובין המשיב 1. אלא שכבר נקבע לא אחת כי קיימים מקרים שמצדיקים דין שונה ביחס לנאשמים, שביצעו מעשים דומים מבחינת חומרתם והיקפם, ובגדר כך ניתן להורות על מעצרו של האחד, למרות שחרורו של האחר לחלופת מעצר (ראו למשל, בש"פ 9317/16 **פאדי אפגני נ' מדינת ישראל** (11.1.17)). לאמור, בחינת חלופת מעצר נעשית באופן אינדיווידואלי בעניינו של כל נאשם ונאשם, ולא באמצעות הסקת מסקנה כללית על בסיס סוג העבירות המיוחסות לו או על בסיס שחרורו של שותף אחר.

עיון בהחלטת בית המשפט בעניינו של המשיב 1 מעלה כי ניתן משקל לגילו (27) ולעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי. בעניינו של המשיב 2 שונים פני הדברים. המשיב בן 33, לחובתו 3 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות רחוב, והפרת הוראה חוקית ושירות המבחן התרשם כי הוא סיגל לעצמו נורמות וערכים עברייניים. הגם שמדובר בהרשעות מלפני כעשור, אני סבורה כי כאשר מסוכנותו של המשיב היא שניצבת לבחינה, לא ניתן להתעלם מהן. עוד ניתן משקל להשפעת הליכי המעצר על המשיב 1 (שירות המבחן התרשם כי המעצר מהווה גורם הרתעה משמעותי עבורו) - מה שלא נטען בעניינו של המשיב 2.

הבדל נוסף בין המשיבים נוגע להתייחסותם לביצוע המעשים המיוחסים להם. בעוד שהמשיב 1 הכיר בחומרת מעשיו והביע הסכמה להשתלב בהליך טיפולי, המשיב 2 הכחיש את המיוחס לו, השליך את

האחריות למעשים על גורמים חיצוניים וטען כי מדובר במעצר שווא. לדידי, יש בכך כדי להשליך, הן על הסיכון שנשקף ממנו והן על האמון שניתן ליתן בו.

סוף דבר

לאור כל שפורט לעיל, משלא מצאתי טעמים כבדי משקל שמצדיקים סטיה מהמלצתו השלילית של שירות המבחן ומשלא שוכנעתי שיש בחלופה המוצעת כדי להפחית את הסיכון שנשקף מהמשיב באופן מספק, **אני מורה על מעצרו של המשיב 2 עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בת"פ 6962-06-25.**

החלטה זו מהווה אסמכתה למעצר.

ניתנה היום, א' אלול תשפ"ה, 25 אוגוסט 2025,
בנוכחות ב"כ הצדדים ובנוכחות המשיב (VC).